

De bakenloodjes met het wapen van Haarlem (slot)

In *De Beeldenaar* 2016-4 schreef ik over het oprichten van bakens aan de Haarlemmermeer en over de loodjes die de schippers gebruikten als bewijs voor het betaalde lantaarngeld. Dit vervolgartikel toont wat er met de inkomsten van het lantaarngeld werd gedaan.

Geldstromen

Waarom werd het door de schippers betaalde lantaarngeld uitgegeven? De uitgaven kwamen voor beide lantaarns op één rekening. Voor de interpretatie aan welke lantaarn het bedrag besteed werd, is het dus van belang om te weten bij welke lantaarn de betrokken personen werkten. Een interessant gegeven is de verschijning van de lantaarnopstekers zoals Maria Overpelt en Pieter Heins op 1 mei voor de rendant in Haarlem om hun loon in ontvangst te nemen. Op die datum was het stookseizoen van de lantaarns afgelopen. Er was in totaal f1116 en zestien stuivers opgehaald. Uit de sterfdata van de hieronder vermelde Dina van de Wetering (1740-1781) en Jan Otter (1732-1782), gehuwd met Dina in 1767, blijkt duidelijk dat de functie van commissaris van het ene familielid op de ander overging. In de rekeningen staat bij de inkomsten bijvoorbeeld:

1780

'Ontvangen van Dina van de Weetering commissarisse na aftrek van eenderde Part van zeeven en twintig Schippers, welke binnen de stad Haarlem hebben gelost en niet zyn doorgevaaren, volgens de Memorie hierneevens overgeleevert, f 9.-.-.

By den Brugophaalder van de lange brug is in den Jaare 1780 geen Lantaarngelde ontvangen dus alhier Niet.

Ontvangen van Willem van den Berg voor een Jaar landhuur van 't land daar de Lantaarn opstaat in den Banne van Heemstede, op de hoek van de Haarlemmer Meer, groot omtrent drie honderd Roeden gekogt voor een Somma van twee Honderd en vyftig gulden contant geld, met de lasten van tweendertig stuijvers en agt penningen jaarlijks ter leen gehouden werdende by den Heere van heemsteede, volgens de koop en opdragsbrieven daarvan zynde verscheenen kerstijd 1780, zynde f 10.-.-.

1781

Ontvangen van Jan Otter, commissaris na aftrek van een derde part van vijf en twintig Schippers, welke binnen de stad Haarlem hebben gelost, en niet zyn doorgevaaren, volgens Memorie hierneevens overgeleevert f 8.6.10.

ALFRED BAKKER
EN ALEX
KUSSENDRAGER

*Andreas Schelfhout
(1787-1870),
Vuurtoren van Oude
Wetering, 1852.
Olieverf op doek*

1784

Ontvangen van Femmetje van de Weetering commissarisise na aftrek van derdepart van 22 Schippers, welke binnen de stad Haarlem hebben gelost en niet zijn doorgevaaren, volgens memorie hierbij overgeleeverd *f* 7.7.4.

1785

Ontvangen van Femmetje van de Weetering, commissarisise na aftrek van een derde part van vijftien Schippers, welke binnen de stad Haarlem hebben gelost en niet zijn doorgevaaren, volgens de Memorie hierneevens overgelevert, *f* 5.-.-.

Tegenover deze inkomsten stonden de nodige uitgaven.

1781

‘... betaald aan den Bailluw van Alkemade over verponding en etc van vijf morgen honderd vier en zestig roeden lands, gelegen in de vrye Heerlykheid van Alkemade, eene Somma van volgens quitantie *f* 31.13.9. Alles in gevolgen de ordere vervat in ’t Contract van den 8^e April 1735 tuschen de Heeren Burgemeesteren der stad Haarlem ter eener, en den Schout Dijkgraaf en de Heemraden van de Googer Polder ter andere zijde aangegaan te vinden in de Reekening van de lantaarnen, van de Jaare 1735.

Nog betaald aan G.S. Gortzak als penningmeester van de Googer Polder voor Maalloon van zeeven Morgen lands buyten de voornoemde Polder gelegen, voor den jaare 1779 eene Somma van volgens quitantie *f* 7.7.-.

Anderen uitgave van allerhande zaaken: Betaalt aan Arend v. Kempen Mr. Lootgieter, voor leverantie van 2200 Merklooden, na aftrek van het oude loodt.

Betaalt aan Jan Vervooren Mr. Timmerman voor een nieuw kis[t]je tot berging voor Stempels en Merklooden, volg. Quitantie *f* 4.18.-.

Borderellen

De tabel toont de uitgaven voor de twee lantaarns in 1780, 1781, 1785 en 1794, op basis van gegevens in het Noord-Hollands Archief. Deze is qua bedragen in eerste instantie gebaseerd op de borderel van 1785. Hier zijn de specificaties van de rekeningen en de borderellen van 1780 en 1781 aan toegevoegd. Voor het leesgemak zijn de bedragen omgerekend naar gulden van 100 cent. Sommige bedragen en de bijbehorende specificaties in de drie jaren zijn identiek. De specificaties uit 1781 die afwijken van 1785 zijn tussen ronde haken gezet. De verponding van Alkemade komt niet in de borderel van 1785 voor; kennelijk is deze verantwoord in een aparte memorie voor Joost Timmers.

De variabele kosten van de brandstof voor de twee lampen in de lantaarns waren het hoogst. De rendant beloonde zichzelf met een vast bedrag van *f* 200. Hierna kwamen de vaste kosten voor de beloning van de twee lantaarnopstekers in Oude Wetering en Heemstede, elk *f* 70. De burgemeester, pensionaris en secretaris in Haarlem kregen ook hun salaris. Of dit het geld was dat aan de strijkstok bleef hangen, waaraan Rijnlands archivaris Fockema Andrea refereert? Verder waren de jaarlijkse aanschaf van merklooden en de betaling van ‘ongelden’ aan Alkemade en Heemstede een vaste kostenpost. Onder ongelden worden de verpondingen, de 100ste en 200ste penning, maalgeld, dijkgeld en erfpacht verstaan. Het lantaarngeld kon in 1799 betaald worden bij ‘burger Johan Verwyde’, die bij de Melkbrug in Haarlem woonde. Dit was de zuidelijkste brug over het Spaarne.

De *Oprepter Haarlemsche Courant* meldt op 2 maart 1799: ‘De Municipaliteit der Stad HAARLEM, vernomen hebbende, dat sommige Schippers, de voorsz. Stad doorvaarende, niettegenstaande herhaalde aanmaaningen en behoorlyke precautien daartegen gedaan, nogtans verzuimen het gewoon Lantaarngeld,

Borderel	1780	1781	1785	1794	Specificatie 1785 en (1781)
verponding	5,20	5,20	5,20		Aan de schout van Heemstede, verponding van het land bij de Lantaarn
	1,625	1,625	1,625		Aan de voornoemde schout, Rentmeester van het huis te Heemstede, erfpacht
	31,678	31,678			(1781: aan den Baljuw van Alkemade, verponding van vijf morgen en 164 roeden land, later door Joost Timmers betaald)
	7,35	7,35			(1780 en 1781: aan penningmeester G... Gortzak van de Googer Polder voor Maalloon van zeven morgen land buiten de polder gelegen)
1e Somma van	45,866	45,866	6,825		
Van 100 penning		2,158	2,154		Aan schout Willem Bolleman van Heemstede na afrek van de 200ste penning en extra dijkgeld over 1784 voor het land bij de Lantaarn
		9,725			(1781: aan de baljuw van Alkemade voor de 100ste en 200ste penning van vijf morgen en 164 roeden land)
2e Somma van		11,912	2,169	2,251	
Van tractementen	70	70	70	70	Aan Maria Overpelt een jaartraktament voor het aansteken van de Lantaarn bij de Oude Weetering
	70	70	70	70	Aan Willem van den Berg voor een Jaar aansteken van de Lantaarn bij Heemstede
		4,80			(1781: voor het brengen van de olievaten bij de Oude Wetering en bij de Molenwerf en het ophalen van de lege vaten)
3e Somma van	144,8	144,8	140		
Van allerhande Zaaken		18,6 [2100 M I]	23,6	23,65	Aan Arend van Kampen, meester loodgieter, voor levering van 2200 merkloden, na afrek van het oude lood
		11,5	29,35		Aan Johannes van Basselaar, voor levering van kaarsen en katoen
		5,05	1		Aan Maria Overpelt, voor levering van kaarsen op de Oude Wetering
		3,806			(1781: Aan Hendrik Outhof meester glazenmaker te Heemstede, voor het stoppen en maken van de ruiten in de lantaarn op de Molenwerf)

Uitgaven voor de twee lantaarns aan de Haarlemmermeer

	1,40	Joannes en	
	4,90	Jan Vervooren meester timmerman, voor een nieuw kistje voor het opbergen van stempels en merkloden	
11,40		(1781: Aan de Rendant over 107 ballastschepen die de stad Haarlem passeerden 'maar des Rendants comptoir niet gehouden aan te spreken, over zulks voor extra moeite van die aan te roepen extra ontvangen moet worden')	
6		(1781: Aan de Rendant voor onkosten tijdens twee à drie reizen om de lantaarn bij de Molenwerf te inspecteren)	
164,7	219,6	320	Hendrik Huskus, fabrijk dezer stad voor leverantie van oly aan de Lantaarnen en voor fragt van het haalen en brengen van de olyvaten zoo op de Oude Weetering als aan de Molenwerf in den Jaar 1785, volgens Quitantie
	12,40		Hendrik Outhof glasemaker te Heemstede
	12,30		Gerrit Munk, voor leverantie & arbeidsloonen aan de lantaarn onder Heemstede
3,60	6,45		Hendrik Kneegjes, smit
	10,50		Hermanus Kiel, Mr. Kuyper voor een nieuw olyvat
1,058			[1780: Nog betaald voor de helfte in de zeegels voor de Huur[eedullent] van eenige stukken lands, in de Goger Polder op de oude Weetering]
4e Somma van	372,208	277,151	269,70
Van Salarissen	22,50	22,50	25
	1,25	1,25	1,25
	200	200	200
	9,30	9,30	6,30
	1,20	1,20	1,20
5e Somma van	234,25	234,25	233,75
		713,972	632,444
Totaal ontvang	1344,575	1147	
Dus meerder ontfangen als uitgegeven	630,125		514,556

tot onderhoud van de Lantaarns aan de Haarlemmer Meer te betaalen; waar- schouwd by deeze alle en een iegelyk, wien zulks zonde mogen aangaan, om zorg te draagen, dat zy de voorsz. Stad, en in 't byzonder de Melkbrug, niet doorvaaren, ten zy dezelve vooraf het vereischt Loot tegens betaaling van het daartoe staande Lantaargeld hebben afgehaald by den Burger Johan Verwyde, aan gemelde Brug woonende, die tot den Ontvangst van voorsz. Lantaargeld is gequalificeerd; zullende voorsz. Schippers by verzuim hiervan, zonder nader waarschouwing, vervallen in de boete daartoe staande.' Uit het bericht valt op te maken dat schippers betaling probeerden te ontduiken en dat daar een boete op stond.

Overige uitgaven; voorbeeld 1794:

Aan het bedrijf van de twee lantaarns zat een waaier van financiële verplichtingen vast.

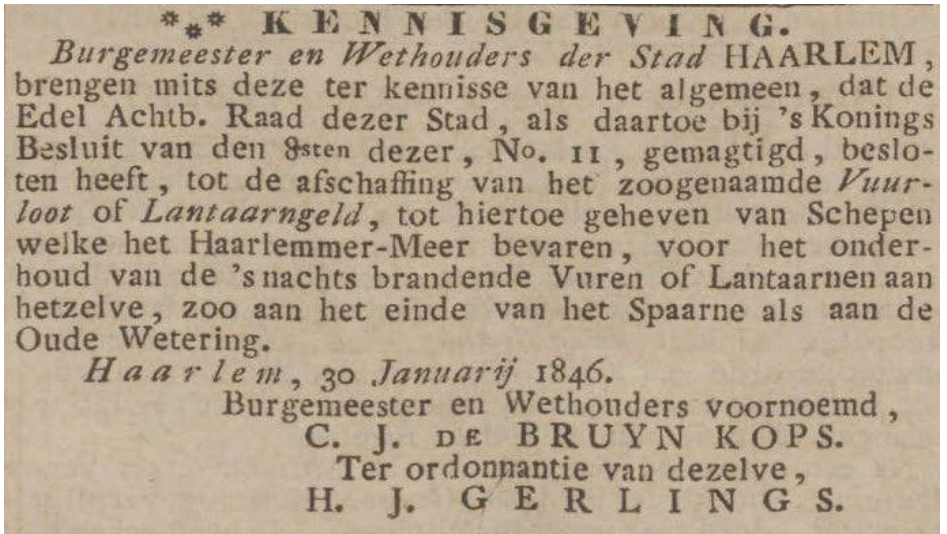
De stad moest bijvoorbeeld in 1794 betalen:

- tractement opsteker Pierter Heins in Oude Wetering *f* 70
- tractement opsteker Pieter van Schooten in Heemstede *f* 70
- 100ste en 200ste penning aan baljuw Alkemade *f* 2:5:2
- 2.200 merkloden aan weduwe Van Kempen *f* 21:2:-
- Kaarsen, katoen en werk Joannes van Besselaar *f* 12:6:-
- Joannes *f* 1:15:-
- Oly aan Fabrijk hendrik Huskus en transport vaten *f* 192:16:-
- Stoppen van ruyten in de lantaard door Hendrick Outhof *f* 5:1:-
- Betaald aan Pieter Heins voor kaarsen en verschotten *f* 1:14:-
- Betaald aan Jan van Theel voor ver- maken van lampen *f* 1:4:-
- Burgemeesteren, Pensionaris en secretaaris *f* 22:10:-
- Secretaris voor het aposilleren van de rekening

Lantaarnopsteker

Het is verleidelijk om in het 'huis van de Stadt' het onderkomen te zien van de lantaarnopsteker of -wachter. Daar bewaarde hij de sleutel van de Lantaarn. En inderdaad, dankzij achttiende-eeuwse kohieren weten we dat de stad Haarlem er op z'n vroegst vanaf 1731 een huis bezat. De opstal werd toen omschreven als 'De stad Haerlem een bouwhuijs; voor niet verhuurt voor 't aensteeken van de voorz. Vierbaken'. Het huis wordt nog genoemd als eigendom van de stad Haarlem in 1771 en 1772. Volgens de lijst van afgebroken huizen is het in 1794 afgebroken. Kort na de bouw van de lan- taarn was ene Cornelis Dirckxse Koeck werkzaam als lantaarnopsteker. Hij ont- ving *f* 70 per jaar van de stad Haarlem.

De lantaarnopsteker kon ook een vrouw zijn. Uit een document uit 1780 blijkt namelijk dat Maria van Dijk, gebo- ren Overpelt, in dat jaar een 'tractement' (loon) van 70 gulden kreeg voor het opsteken van de lantaarn. Ook leverde ze kaarsen en katoen voor de lantaarn. De levensloop van Maria Overpelt is een ver- haal apart. Geboren in Oude Wetering (westzijde) als dochter van de polder- meester van de Grietpolder in 1741 huwde ze oculist J. Brikkenaar van Dijk die zich in Oude Wetering vestigde. Na zijn dood huwde ze opnieuw een medi- cus, Reinerus van Drunen. Ze stierf in 1806 als zijn weduwe in een huis aan de Amsterdamse Keizersgracht 395 dat bij de belastingheffing in 1815 de hoogste aanslag had. Haar opvolger komen we tegen in 1784, als ene Pieter Heins kaarsen levert. Deze man blijven we in ver- schillende hoedanigheden tegenkomen in de krantenadvertenties, in rekeningen en bestekken tot zijn dood in 1822. Hij wordt genoemd als lantaarnopsteker, 'lantaarnopziener', aannemer, zeilmaker, voorganger in de kerk en ambachtsbe- waarder. Hij was geboren in Groningen in 1750, huwde op 24 februari 1781 met Hendrijntje Hazevoet en schopte het tot lid van de Leimuidense municipaliteit in

1798-1803 en daarna van de gemeenteraad tot zijn dood 1822. (vandaar zijn bekendheid met de juiste aanhef en afsluiting van brieven gericht aan autoriteiten). Eventuele vooroordelen over lantaarnopstekers worden hierdoor weggenomen: het waren in Leimuiden en Oude Wetering geen arme, zielige sloebers. Alleen Cornelis Dirxxe Koeck was een arbeider.

De constructie van de Lantaarn

Rond 1670 werden in opdracht van de gemeente Haarlem door Huijbert Pzn. Heijn, timmerman uit Oude Wetering, twee nieuwe houten lantaarns gebouwd. In een kwitantie uit 1671 staat dat hij eerst naar Hoorn reisde, waar een lantaarn stond die als voorbeeld moest dienen. Vervolgens ging de reis naar Amsterdam, waar hij bij Jan van der Heijden, 'woonende op de achter burch wal bij de stiersteegh', twee olielampen kocht. Jan van der Heijden, ook bekend als uitvinder van de brandspuit, had voor de stad Amsterdam betere straatlantaarns ontworpen. Ze hadden vier ruiten, waarvan er één als deurtje was uitgevoerd, met bovenop een soort schoorsteentje (snuiver). Als brandstof werd een mengsel van raap- en lijnolie gebruikt. Ook voor de vuurtorens bleek deze nieuwe lantaarn een uitkomst. Het werd een constructie

van acht houten palen met bovenin een houten omloop, zodat de lantaarnopsteker de lamp kon bereiken. De ene lantaarn kwam te staan bij Oude Wetering, de ander 'aan de Moolentochte' (Molenwerf naast Huis te Heemstede) bij Heemstede. Het eiland Myent was onder water komen te staan, zodat de nieuwe lantaarn op het vasteland werd geplaatst. Het weiland bij de molen was eigendom van de Heer van Heemstede en werd door de gemeente Haarlem voor 250 gulden gekocht.

Op 22 april 1799 ging het schip van een beurtschipper uit Leuven verloren omdat de lantaarn van Oude Wetering niet brandde. De schipper eiste een nieuw schip van de stad Haarlem, welke de lantaarnwachter Pieter Heins om opheldering vroeg. Hij antwoordde op 16 mei dat de lantaarn op die bewuste avond inderdaad niet gebrand had. Bij noordoosterstorm werd het Lantaarnveld overspoeld door golven, waardoor de Lantaarn onbereikbaar was. De lantaarnopsteker Pieter Heins had het in dat jaar over de enorme hoogte van de lantaarn, die geheel open was, waardoor hij blootstond aan winden van alle kanten, regen en overstuivend water van de Meer bij harde wind, waardoor hij doornat werd bij het beklimmen van het gevaarte. In de achttiende eeuw werd de Lantaarn

betiteld als ‘openbare verlichting’. Een goed bedoeld initiatief om die verlichting uit te breiden tot nut van de burgers van Oude Wetering, veroorzaakte consternatie voor de scheepvaart. In 1786 werd langs de kade van de Oude Wetering straatverlichting aangebracht in de vorm van (olie)lantaarns. Maar na protesten van schippers die de monding van de Oude Wetering door de vele lichten niet meer konden vinden, werd de straatverlichting ijlings verwijderd.

Op de Haarlemse rekeningen werden ook uitgaven voor olie verantwoord. De Stads Fabrijk (een soort directeur Publieke Werken) bracht jaarlijks honderden guldens in rekening voor ‘geleverde Olij uit ’t Stads Magazijn’ van Haarlem. Ook staat er informatie over vrachtkosten voor volle en lege olievaten. Achter de ruiten van de lantaarn stond dus een olielamp die brandde op een mengsel van raap- en lijnolie. We komen meer te weten over die lamp dankzij brieven van Pieter Heins uit 1799 en 1800 gericht aan zijn ‘Meede Burgers’ in Haarlem. De eerste brief was een verweerschrift tegen de klacht van een Brabantse schipper over het niet branden van de lantaarn. In de brief doet de lantaarnopsteker een suggestie, wellicht om zijn verweer kracht bij te zetten, of de aandacht van zijn Haarlemse chef af te leiden. Het licht van de olielamp kon volgens Pieter Heins versterkt worden door twee à drie geelkoperen platen achter ‘de pijpen van de lamp’ te plaatsen. Zijn raad voor een soort reflector werd blijkbaar opgevolgd, want in de tweede brief uit 1800 vroeg Pieter Heins loonsverhoging nu hij ook de platen moest poetsen. Helemaal ongelijk had hij niet, want de beloning à 70 gulden was het zelfde gebleven sinds het ‘tractement’ van Maria van Dijk in 1780, die hij ongetwijfeld kende. Sterker nog: Cornelis Dircxe Koeck kreeg in 1674 al precies hetzelfde bedrag.

De Lantaarn na 1814

De (voorganger van) Rijkswaterstaat besteedde in 1814 het aansteken en onder-

houden van de lantaarn aan. Pieter Heins was de laagste inschrijver met *f* 320. In dit bedrag was de levering van materialen zoals olie inbegrepen. In 1818 wordt de lantaarn van Oude Wetering nog genoemd bij de zogenaamde ‘binnenvuren’ (aan zee-armen). De ‘buitenvuren’ bevonden zich langs de kust. Een kadastrale kaart uit de negentiende eeuw en afbeeldingen uit de nadagen van de lantaarn doen vermoeden dat de eerder beschreven constructie tot aan het definitieve einde van de Lantaarn hetzelfde is gebleven. Op de kaart zijn schoorpalen en een trap zichtbaar die rusten op in de grond geheide palen. Op kaarten en in beschrijvingen wordt de lantaarn nog genoemd tot 1846. In het Staatsblad van 1836 is de Lantaarn van Oude Wetering echter al afgevoerd van de lijst met ‘binnenvuren’.

De lantaarns aan de Oude Wetering en aan het Spaarne werden met de aanleg van de Ringdijk en de naderende drooglegging van het Haarlemmermeer overbodig, en dus ook de inning van het Lantaarngeld. De stad Haarlem schafte het Vuurloot of Lantaarngeld af in 1846. De nutteloos geworden (stenen) lantaarn aan het Spaarne werd geveild op 8 september 1848. Over de sloop van de Weteringse lantaarn zijn nog geen gegevens gevonden. Wel weten we dat na de drooglegging van het Haarlemmermeer de nutteloos geworden houten beschoeiing langs de voormalige oevers door Rijnland te gelde werd gemaakt. In de Staatscourant lezen we dat op 11 maart 1851 gegadigden in het Raadhuis aan de Wetering ‘Het Oude Paalwerk’ konden kopen. Misschien zaten hier ook de palen van de Lantaarn bij.

De kunstenaar Andreas Schelfhout legde in 1852 de ‘vuurtoren van Oude Wetering’ vast op een schilderij. Hij baseerde zich daarbij op eerder gemaakte schetsen. Toen Schelfhout het schilderij maakte, was het staketsel van de lantaarn waarschijnlijk al gesloopt, of geroofd door ondernemende lieden. De jaren na 1850, toen de Meer droog begon te vallen, zijn vol van roof van hout, puin en

steen. De tegenmaatregelen in deze zijn veelbetekenend. Na het droogvallen van de boorden van de Meer vanaf 1850 moet het Lantaarnveld een aanblik hebben geboden zoals het voormalige eiland Schokland in de Noordoostpolder. Hoog boven de voormalige bedding van de Oude Wetering torend, met houten beschoeiingen en puinbestoritingen. De venige grond werd spoedig afgegraven (waarbij de heipalen uit 1671 ongetwijfeld vrij kwamen) en te gelde gemaakt. Hierna werd de vrijgekomen zeekleigrond verkaveld zoals in de rest van de Meer, de Veldweg, de Lisserdwarstocht en –weg aangelegd, een spoorbaan voor de Haarlemmermeerlijn gerealiseerd, nog een tweede wegbaan voor de Weteringweg aangebracht, een Duits verdedigingsstelsel aangelegd en een uitbreiding van Weteringbrug gerealiseerd. Er werd een straat aangelegd, die Vuurbaak werd genoemd. De noordwestelijke hoek van die straat bevindt zich exact ter plaatse van de voormalige Lantaarn. Met dit artikel is een kijkje gegeven in de inkomsten en uitgaven van een lantaarn welke bekostigd werd door de verkoop van bakenloodjes. ■

Alex Kussendrager doet al vele jaren onderzoek naar het voorkomen en gebruik van loodjes, waarover hij geregeld publiceert. Hij houdt de website www.loodjes.nl bij.

BRONNEN

Kaartenarchief Hoogheemraadschap van Rijnland
Krantenarchief Koninklijke Bibliotheek Nationaal Archief
Noord-Hollands Archief, Haarlem, NHA DSC 0708 (en toegang 3993 inventaris 6611 Stadsbestuur van Haarlem 1573-1813).

LITERATUUR

- BAKKER, A. 'Tonnen en lantaarns langs het Haarlemmermeer' *Tijdinghen* 17 nr 1 (2014) 20-23.
- BAKKER, A. 'De Vuurbaak aan de Oude Wetering' *Tijdinghen* 17 nr 2 (2014) 18-24.
- BAKKER, A. 'De Vuurbaak aan de Oude Wetering, deel 2' *Tijdinghen* 17 nr 3 (2014) 18-23
- BAKKER, A. 'Brusselaren aan de Braassem. Opkomst en teloorgang van de ashandel in Alkemade' *Alkemadders* (december 2015) 6-8.
- KUSSENDRAGER, A. 'Bakenloodjes nader bekeken' *Detector Magazine* 130 (2013) 12-15.
- KUSSENDRAGER, A. 'Bakenloodjes nader bekeken' vervolg *Detector Magazine* 132 (2013) 18-21.
- KUSSENDRAGER, A. 'Bakenloodjes nader bekeken (slot)' *Detector Magazine* 133 (2013) 16-19.
- PELSDONK, J. *Pennincxkens van Loode* (Goudswaard 2003).
- STEUR, A.G. VAN DER *Tussen Kaag en Braassem. Bijdragen tot de geschiedenis van de gemeente Alkemade* (Alphen aan den Rijn 1985).

Inleveringen vanaf heden mogelijk !

Wij zoeken voor onze uitgebreide klantenkring doorlopend goede munten, die wij middels onze regelmatige prijslijsten (duizenden !) ter verkoop aanbieden.

Voor U biedt dat een aantal belangrijke voordelen :

- Uw munten worden verkocht tegen *optimale verzamelaarprizen*. Deze prijzen stellen wij in overleg met U vast. Dit voorkomt dat munten onder een door U gewenste prijs worden verkocht !
- Zeer zorgvuldige beschrijvingen en kwaliteitsaanduidingen. Betere munten worden afgebeeld.
- U maakt gebruik van onze zeer goede en *omvangrijke klantenkring* die in tientallen jaren is opgebouwd. Hierdoor vinden wij voor Uw munten steeds de juiste kopers.....
- Wij werken met *zeer lage commissies*, meestal tussen de 10 en 20%, maar in sommige gevallen zelfs slechts 5% ! Dit hangt uiteraard af van de te verkopen munten.
- In tegenstelling tot veilingen wordt maar aan een zijde commissie geheven. Hierdoor komt van de waarde van de munt *minimaal 80%* in Uw handen en niet maar maximaal zo'n 60%.
- Zeer vlotte opname van Uw munten in een van onze verkooplijsten. Door deze uiterst efficiënte manier van werken hoeft U niet maanden lang te wachten tot Uw munten worden aangeboden.
- Uitbetaling binnen 1 maand na verkoop. Dus een *zeer vlotte financiële afhandeling*.

Heeft U een collectie te koop en betere losse stukken dan neem eens contact met ons op !

MUNTHANDEL G.HENZEN • POSTBUS 42 • 3958ZT AMERONGEN

☎ 0343-430564 • FAX 0343-430542 • E-MAIL: INFO@HENZEN.ORG • WWW.HENZEN.ORG